

er udkommet paa Forfatterens eget Forlag. Ændringerne endelig til § 27 (Nr. 21 og 22) tilfugte ikke nogen Realitetsforandring, men at undgaa Begrebet „Eftertryk“ som Betegnelse for Krænkelse af Forfatterretten, da Forlaget med Høje ellers ikke har brugt denne Betegnelse. I Stedet for dette Udtryk foreslaar man da henholdsvis en Henvisning til §§ 16, 17 og 19 og at betegne det, der bortfalder, som „Forfatterens Ret efter denne Lov“. Meningen er den samme.

I det sidste Kapitel af dette Afsnit indeholder Forslaget Bestemmelser om Dannelsen af en særlig Kommission af sagkyndige med den Opgave dels at afgøre de dem i Henhold til Forslagets Regler i §§ 5, 6 og 12 forelagte Spørgsmaal, dels at afgive Responsa angaaende Forfatterrets- Spørgsmaal, der kræve teknisk eller anden saglig Indsigt. Udvalget tiltræder denne Ordning, som man finder hensigtsmæssig, og hvorved der vil blydes de interesserede en Hjælp til deres Interesses Baretagelse, der kan blive af stor Betydning. Det forekommer imidlertid Udvalget, at Forslaget har draget Grænsen for Kommissionens responderende Virksomhed noget for snævert idet kun een af Parterne i en Retsstrætte, der alt er i Gang, kan begære et Responsum. Naar et Responsum kan begæres førend Retsstrætte er begyndt, vil det ofte kunne tjene til at afværge en saadan, og dette vil jo kun kunne befrages som ønskeligt. Udvalget foreslaar med Hensyn hertil under Nr. 24 en anden Affattelse af § 28, 2det Stykke, der væsentlig adskiller sig fra Forslagets ved en Udvidelse af Kommissionens responderende Opgave. For saa vidt der kunde næres Frygt for, at Kommissionen, hvis Medlemmer ikke tænkes at skulle være fast lønede, kunde blive overbeholdt ved en saadan Udvidelse af dens Opgave, er dette dels mindre sandsynligt, dels vil det være et Middel herimod, naar det bestemmes, at der for Afgivelsen af Responsa vil være at erlægge en Rendelse. Udvalget har med Hensyn hertil under Nr. 25 stillet et Forslag, der gaar ud paa udtrykkelig at udhæve, at de i § 28, sidste Stykke, omtalte nærmere Regler for Kommissionen, som skulle fastsættes af Kirke- og Undervisningsministeren, ogsaa ville have at bestemmes, om og hvor stor Rendelse der skal erlægges for Responsa. Om, bortset herfra, Kommissionen vil medføre Udgifter, kan næppe bestemt forudsjes, men Udvalget har ment, at der ikke bør sættes en Udtalelse i Loven om, hvorledes Midlerne til eventuelle Udgifters Dækning blive at til-

vejebringe, og man har derfor under Nr. 26 stillet Forslag om, at der tilføjes Paragraffen en Bestemmelse om, at saadanne Udgifter bevilges paa Finansloven. Endelig har Udvalget under Nr. 23 foreslaaet den Ændring til § 28, 1ste Stykke, at Medlemmerne skulle udnævnes paa 8 Aar ad Gangen, saaledes at Halvdelen afsaar hvert fjerde Aar, første Gang efter Lodtrækning. Denne Regel vil formentlig ikke være til Hindrer for, at en Tradition kan udbille sig indenfor Kommissionen, medens den har den Fordel at gøre det vanskeligere for ensidige Retninger at bevare en Overvægt, som de kunne tænkes at have vundet i Kommissionen. Genudnævnelse er i øvrigt selvfølgelig ikke udelukket.

Lovforslagets 2det Afsnit handler om Kunstnerretten og følger i sin Paragraf række en Ordning, som sparer til den i Kap. I—IV. i Afsnittet om Forfatterretten fulgte 1) §§ 29—32, 2) §§ 33—35, 3) §§ 36—38, 4) §§ 39—40. Men ikke blot i den ydre Ordning, ogsaa i Grundsatningerne er Afsnittet om Kunstnerretten i Overensstemmelse med det om Forfatterretten, og der forefindes kun saadanne Afvigelser herfra, som forklares ved en forhaandenværende faktisk Forfæls. De Ændringer, Tilføjelser og nærmere Bestemmelser, som den gældende Ret om Kunstnerretten herved har maattet modtage, har Udvalget i det hele fundet rigtige og beføjede. Man har derfor i det hele kunnet slutte sig til dette Afsnits Regler og stiller kun til §§ 33, 37 og 40 nogle Ændringsforslag af formel Art (Nr. 27, 29 og 30), der ikke behøve nogen Forklaring.

Et Medlem af Udvalget (Bjerre) har dog troet at burde foreslaa Tilføjelsen af en Bestemmelse til § 35, gaende ud paa at drage en Grænse for Kreditorernes Ret til at offentliggøre en afdød Kunstners kunstneriske Efterladenskaber. Udvalgets andre Medlemmer have ikke sluttet sig til dette Forslag, idet de vel erkende, at Reglen har et Forbillede i, hvad der i § 12 er bestemt for Forfatterrettens Bedkommende, men med Lovforslagets Motiver ere enige i, at der ved kunstneriske Arbejder ingen Trang er til en saadan Regel.

Lovforslagets 3dje Afsnit om Eneret til Fotografier holder sig i det hele nær til den gældende Ret. Dog har denne Eneret modtaget flere Udvidelser ved Forslaget. Udvalget kan slutte sig hertil. Derimod har man ikke troet at kunne slutte sig til det af dansk fotografisk Forening i en som Bilag nede for trykt Henvendelse udtalt Ønske om at ophæve den for Almenheden betydningsfulde Betingelse for Eneretten, at der skal være gjort An-